

UOHSX0093IQA

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0100/2016/VZ-04095/2017/321/MMI

Brno 8. února 2017

V řízení o rozkladu ze dne 25. 3. 2016 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 29. 3. 2016 zadavatelem –

- **Krajská zdravotní, a. s.**, IČO 25488627, se sídlem Sociální péče 3316/12A, 401 13 Ústí nad Labem

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0020/2016/VZ-10112/2016/543/MŠI ze dne 11. 3. 2016 vydaném ve správním řízení ve věci možného spáchání správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, při zadávání veřejné zakázky „**Rekonstrukce a modernizace Dětské kliniky – KZ, a.s. – MNUL., o.z. (dětský urgentní příjem a stacionář)**“ zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 18. 5. 2015 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 19. 5. 2015 pod ev. č. 514062, ve znění oprav ze dne 20. 5. 2015, 22. 5. 2015 a 5. 6. 2015, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 22. 5. 2015 pod ev. č. 2015/S 098-176575, ve znění oprav ze dne 27. 5. 2015 a 9. 6. 2015,

jsem na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řádu, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S0020/2016/VZ-10112/2016/543/MŠI ze dne 11. 3. 2016 podle § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řádu, ve znění pozdějších předpisů

r u š í m

a správní řízení ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, při zadávání veřejné zakázky „Rekonstrukce a modernizace Dětské kliniky – KZ, a.s. – MNUL., o.z. (dětský urgentní příjem a stacionář)“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 18. 5. 2015 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 19. 5. 2015 pod ev. č. 514062, ve znění oprav ze dne 20. 5. 2015, 22. 5. 2015 a 5. 6. 2015, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 22. 5. 2015 pod ev. č. 2015/S 098-176575, ve znění oprav ze dne 27. 5. 2015 a 9. 6. 2015,

z a s t a v u j i,

neboť podle § 117a písm. f) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 120a téhož zákona.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jenž je dle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹), příslušný k dohledu nad dodržováním zákona, obdržel dne 8. 12. 2015 podnět k přezkoumání postupu zadavatele – Krajská zdravotní, a. s., IČO 25488627, se sídlem Sociální péče 3316/12A, 401 13 Ústí nad Labem (dále jen „**zadavatel**“) – při zadávání veřejné zakázky „Rekonstrukce a modernizace Dětské kliniky – KZ, a.s. – MNUL., o.z. (dětský urgentní příjem a stacionář)“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 18. 5. 2015 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 19. 5. 2015 pod ev. č. 514062, ve znění oprav ze dne 20. 5. 2015, 22. 5. 2015 a 5. 6. 2015, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 22. 5. 2015 pod ev. č. 2015/S 098-176575, ve znění oprav ze dne 27. 5. 2015 a 9. 6. 2015 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Na základě obdrženého podnětu a po předběžném přezkoumání dokumentace o veřejné zakázce nabyt Úřad pochybnost o souladu postupu zadavatele se zákonem při zadávání předmětné veřejné zakázky a z tohoto důvodu zahájil správní řízení z moci úřední. Dne 13. 1. 2016 zahájil Úřad s účastníkem řízení ve věci možného spáchání správního deliktu správní řízení z moci úřední.

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

II. Napadené rozhodnutí

3. Dne 11. 3. 2016 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0020/2016/VZ-10112/2016/543/MŠI (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), v jehož výroku I. shledal, že se zadavatel dopustil správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel při zadávání veřejné zakázky postup stanovený v § 60 odst. 1 zákona, když nevyločil z účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku uchazeče sanex cz s.r.o., IČO 28686292, se sídlem Čsl. Armády 943/9, 405 02 Děčín (dále jen „**uchazeč sanex cz s.r.o.**“), který nesplnil kvalifikaci v požadovaném rozsahu, neboť v rozporu s § 57 odst. 2 zákona ve své nabídce předložil k prokázání splnění profesních kvalifikačních předpokladů podle § 54 písm. a) zákona výpis z obchodního rejstříku starší 90 dnů ke dni podání nabídky, když jmenovaný uchazeč ve své nabídce předložil výpis z obchodního rejstříku datovaný ke dni 10. 3. 2015 a nabídku podal dne 11. 6. 2015, přičemž tento postup podstatně ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel uzavřel dne 17. 7. 2015 smlouvu na veřejnou zakázku se shora jmenovaným uchazečem. Za tento delikt Úřad uložil výrokem II. napadeného rozhodnutí zadavateli pokutu ve výši 7 000 Kč.
4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že jak vyplývá z ustanovení § 57 odst. 2 zákona, výpis z obchodního rejstříku nesmí být ke dni podání nabídky starší 90 dnů. Požadavek na prokázání kvalifikace dodavatelů dle citovaného ustanovení zákona zadavatel rovněž výslovně uvedl v zadávací dokumentaci veřejné zakázky. Zadavatel požadoval prokázání splnění profesních kvalifikačních předpokladů dodavatele dle § 54 písm. a) zákona předložením výpisu z obchodního rejstříku, pokud je v něm dodavatel zapsán, či předložením výpisu z jiné obdobné evidence, pokud je v ní dodavatel zapsán. Nabídka podaná uchazečem sanex cz s.r.o. dne 11. 6. 2015 obsahovala výpis z obchodního rejstříku s údaji platnými k 10. 3. 2015. V návaznosti na výše uvedené Úřad konstatoval, že splnění požadované maximální doby stáří výpisu z obchodního rejstříku je nutné ve smyslu § 57 odst. 2 zákona počítat ode dne podání nabídky uchazeče. V daném případě uchazeč sanex cz s.r.o. podal svou nabídku dne 11. 6. 2015. Aby byla splněna podmínka, že výpis z obchodního rejstříku uchazeče sanex cz s.r.o. nesmí být ke dni podání nabídky starší než 90 dnů, je nejstarším možným datem 13. 3. 2015. Na základě těchto skutečností Úřad učinil závěr, že předložením výpisu z obchodního rejstříku ze dne 10. 3. 2015 uchazeč sanex cz s.r.o. neprokázal splnění profesního kvalifikačního předpokladu dle § 54 písm. a) zákona způsobem, jak stanoví § 57 odst. 2 zákona (a jak rovněž požadoval zadavatel v zadávací dokumentaci). Poněvadž zadavatel nevyločil z účasti v zadávacím řízení uchazeče sanex cz s.r.o., který neprokázal splnění profesních kvalifikačních předpokladů, nedodržel postup stanovený v § 60 odst. 1 zákona. Tento postup zadavatele přitom podstatně ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky, neboť zadavatel nabídku uchazeče sanex cz s.r.o. vyhodnotil jako nejvhodnější. Uzavření smlouvy s uchazečem sanex cz s.r.o., kdy zadavatel výše popsáním způsobem nedodržel postup stanovený zákonem, byla naplněna skutková podstata správního deliktu ve smyslu § 120 odst. 1 písm. a) zákona.

III. Námitky rozkladu

5. Dne 29. 3. 2016 obdržel Úřad rozklad zadavatele ze dne 25. 3. 2016. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 12. 3. 2016. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

6. Zadavatel je přesvědčen, že napadené rozhodnutí je nesprávné a nezákonné z následujících důvodů. Zadavatel má za to, že Úřad je povinen přihlížet k účelu profesního kvalifikačního požadavku zejména při posouzení toho, zda pochybení zadavatele mělo či mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Zadavatel uvádí, že nerozporuje, že z důvodu přehlédnutí na straně vybraného uchazeče i zadavatele nebyl formálně o 3 dny dodržen požadavek na stáří předloženého výpisu z obchodního rejstříku vybraného uchazeče, zadavatel však konstatuje, že toto formální porušení zákona materiálně nemá a nemůže mít žádný reálný vliv na posouzení prokázání splnění kvalifikace. Zadavatel má dále za to, že nedošlo k naplnění všech znaků skutkové podstaty správního deliktu, jak jsou vymezeny v § 120 odst. 1 písm. a zákona, přičemž podle zadavatele byla splněna pouze podmínka uzavření smlouvy. Závěrem rozkladu zadavatel poukázal na novou právní úpravu, kdy podle jeho názoru při posuzování dané situace za účinnosti nové právní úpravy by se již nejednalo o situaci rozpornou s právním předpisem. Zadavatel k výroku II. napadeného rozhodnutí uvádí, že vzhledem k tomu, že nejsou naplněny všechny znaky skutkové podstaty správního deliktu, je nezákonný rovněž výrok II. napadeného rozhodnutí ukládající zadavateli pokutu ve výši 7 000 Kč.

Závěr rozkladu

7. Zadavatel navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.

IV. Řízení o rozkladu

8. Úřad neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

9. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
10. Jelikož jsem v průběhu řízení o rozkladu zjistil, že ve smyslu § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu jsou dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení, bez dalšího jsem napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení v této části zastavil.
11. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které byl uvedený procesní postup zvolen.

V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení

12. Zadavatel byl napadeným rozhodnutím shledán vinným deliktem kvalifikovaným dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách ve znění do 30. 9. 2016 kterého se dopustil tím, že nevyločil z účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku uchazeče sanex cz s.r.o., který nesplnil kvalifikaci v požadovaném rozsahu, neboť v rozporu s § 57 odst. 2 zákona ve své nabídce předložil k prokázání splnění profesních kvalifikačních předpokladů podle § 54 písm. a) zákona výpis z obchodního rejstříku starší 90 dnů ke dni

podání nabídky, když jmenovaný uchazeč ve své nabídce předložil výpis z obchodního rejstříku datovaný ke dni 10. 3. 2015 a nabídku podal dne 11. 6. 2015. Jedná se o správní delikt zadavatele.

13. Po vydání napadeného rozhodnutí nabyl ke dni 1. 10. 2016 účinnosti zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“).
14. Dle článku 40 odst. 6 ústavního zákona č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.
15. Jakkoliv se ustanovení článku 40 Listiny věnuje procesní garanci trestního řízení, nelze jeho účinnost vztahovat toliko na řízení trestní, neboť stejnými principy jsou ovládána i řízení přestupková a řízení o jiných správních deliktech, do jejichž skupiny se řadí i delikty dle zákona. Nálezem Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 611/01 ze dne 13. 6. 2002 tento soud potvrzuje, že *„[k] základním principům vymezujícím kategorii právního státu, kterým je i Česká republika (srov. čl. 1 Ústavy), patří princip ochrany důvěry občanů v právo a s tím související princip zákazu zpětné účinnosti (retroaktivity) právních norem. Přestože zákaz retroaktivity právních norem je v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod výslovně upraven jen pro oblast trestního práva (podle uvedeného ustanovení trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, a pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější), je nutno z čl. 1 Ústavy dovodit působení tohoto zákazu i pro další odvětví práva...“*.
16. Obdobně judikoval i Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“), a to např. v rozsudku č. j. 6 A 126/2002-29, ze dne 27. 10. 2004: *„Trestání za správní delikty musí podléhat stejnému režimu jako trestání za trestné činy a v tomto smyslu je třeba vykládat všechny záruky, které se podle vnitrostátního práva poskytují obviněnému z trestného činu. Je totiž zřejmé, že rozhraničení mezi trestnými (a tedy soudem postižitelnými) delikty a delikty, které stíhají a trestají orgány exekutivy, je výrazem vůle suverénního zákonodárce; není odůvodněno přirozenoprávními principy, ale daleko spíše je výrazem trestní politiky státu ... Pro české právo to pak znamená, že i ústavní záruka článku 40 odst. 6 Listiny o tom, že je nutno použít pozdějšího práva, je-li to pro pachatele výhodnější, platí jak v řízení soudním, tak v řízení správním ... Přijetí tohoto principu pak znamená, že nelze trestat podle starého práva v době účinnosti práva nového, jestliže nová právní úprava konkrétní skutkovou podstatu nepřevzala; analogicky to platí i tehdy, jestliže nová právní úprava stanoví mírnější sankce za stejné jednání“*. K totožnému závěru dospěl NSS též v rozsudku č. j. 8 Afs 17/2007-135 ze dne 31. 5. 2007 a dalších.
17. Z četné judikatury tedy dovozují jednoznačný imperativ aplikovat zásadu vyjádřenou v čl. 40 odst. 6 Listiny i na posuzovanou věc. V daném případě je nutno zabývat se otázkou, zda je aplikace pozdější právní úpravy, v tomto případě ZZVZ pro účastníka řízení příznivější.
18. Při určení postupu, jak zjistit, která úprava je pro pachatele příznivější, lze přeneseně využít závěrů přijatých ve vztahu k § 2 odst. 1 trestního zákoníku, případně k § 16 odst. 1 již zrušeného zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, které pro trestné činy obsahují úpravu obdobnou úpravě v čl. 40 odst. 6 Listiny. Poukázat lze např. na komentář ke zmíněnému § 2 odst. 1 trestního zákoníku, kde se uvádí: *„Jestliže byl čin spáchán za*

účinnosti zákona už zrušeného, je podmínkou toho, aby pachatel mohl být uznán vinným činem, který je předmětem trestního řízení, že takový čin naplňuje všechny znaky jak některého ustanovení zákona účinného v době spáchání, tak některého ustanovení zákona pozdějšího (srov. R 44/1970). Rozhodující není pojmenování trestného činu, nýbrž materiální obsah jednání pachatele (srov. R 32/1962). [...] Použití nového práva je tehdy pro pachatele příznivější, jestliže jeho ustanovení – posuzována jako celek – skýtají výsledek pachateli příznivější než právo dřívější (R 73/1951, shodně R 76/1951).“ K tomu viz Šámal, P. a kol. Trestní zákoník. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. s. 48, případně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 2. 2011, sp. zn. 8 Tdo 134/2011.

19. Podmínkou pro to, aby po změně právní úpravy mohla být stěžovateli uložena sankce, je skutečnost, že jeho jednání představovalo nějaký správní delikt jak za účinnosti minulé právní úpravy, tak nějaký správní delikt za účinnosti nové právní úpravy. Na překážku však není, pokud by se právní kvalifikace daného jednání podle staré a nové právní úpravy lišila, tj. že by skutková podstata těchto deliktů nebyla stejná. Daný závěr je ostatně aplikován i ve vztahu k trestným činům (k tomu srov. Jelínek, J. a kol. Trestní právo hmotné. Obecná část. Zvláštní část. 2. aktualizované vydání. Praha: Linda Praha. 2006, s. 50, případně rozhodnutí publikované jako R 43/1970 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek – část trestní). Podstatné je posouzení činu a závěr o jeho trestnosti jak z hlediska některé normy práva účinného v okamžiku činu, tak dle normy následně novelizovaného práva, nikoli dokonalá shoda původní a nové skutkové podstaty. Uvedené ostatně jen podporuje komentářová literatura, judikatura Ústavního soudu jakož i Nejvyššího soudu, která stojí na požadavku porovnání trestnosti vůči souhrnu norem práva (vůči právu jako celku).
20. Vzhledem k výše uvedenému jsem přistoupil ke srovnání, zda jednání zadavatele vymezené napadeným rozhodnutím, představuje správní delikt i za současné právní úpravy v ZZVZ.
21. Podle § 54 písm. a) zákona splnění profesních kvalifikačních předpokladů prokáže dodavatel, který předloží výpis z obchodního rejstříku, pokud je v něm zapsán, či výpis z jiné obdobné evidence, pokud je v ní zapsán.
22. Podle § 57 odst. 2 zákona doklady prokazující splnění základních kvalifikačních předpokladů a výpis z obchodního rejstříku nesmějí být starší 90 dnů v případě otevřeného řízení, zjednodušeného podlimitního řízení a jednacího řízení bez uveřejnění ke dni podání nabídky, v případě užšího řízení, jednacího řízení s uveřejněním a soutěžního dialogu ke dni podání žádosti o účast a v případě dynamického nákupního systému ke dni odeslání či předání předběžné nabídky. Toto ustanovení se použije obdobně v případě otevřené a užší soutěže o návrh.
23. Podle § 77 odst. 1 ZZVZ dodavatel prokazuje splnění profesní způsobilosti ve vztahu k České republice předložením výpisu z obchodního rejstříku nebo jiné obdobné evidence, pokud jiný právní předpis zápis do takové evidence vyžaduje.
24. Podle § 86 odst. 5 ZZVZ doklady prokazující základní způsobilost podle § 74 a profesní způsobilost podle § 77 odst. 1 musí prokazovat splnění požadovaného kritéria způsobilosti nejpozději v době 3 měsíců přede dnem zahájení zadávacího řízení.

25. Podle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží pravidla stanovená ZZVZ pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr dodavatele a zadá veřejnou zakázku.
26. Z výše uvedených ustanovení zákona a ZZVZ je zřejmé, že v ZZVZ se jedná o změnu oproti zákonu, kde bylo požadováno, aby doklady prokazující splnění základních kvalifikačních předpokladů a výpis z obchodního rejstříku nebyly starší 90 dnů ke dni podání nabídky, případně ke dni podání žádosti o účast. ZZVZ nově sjednocuje hranici pro všechny druhy zadávacího řízení, když stanoví, že doklady prokazující základní a profesní způsobilost nesmějí být starší než 3 měsíce od data zahájení zadávacího řízení. V ZZVZ tedy došlo k navázání doby, po kterou jsou doklady k prokázání základní a profesní způsobilosti relevantní, na datum zahájení zadávacího řízení.
27. V daném případě uchazeč sanex cz s.r.o. ve své nabídce předložil výpis z obchodního rejstříku datovaný ke dni 10. 3. 2015, zadávací řízení bylo zahájeno ke dni 18. 5. 2015. Z uvedených dat je zřejmé, že předložený výpis z obchodního rejstříku není starší než 3 měsíce od data zahájení zadávacího řízení. Uchazeč sanex cz s.r.o. by za této situace splnil základní kvalifikační předpoklady i jím předloženým výpisem z obchodního rejstříku. Z pohledu zákona je totiž rozhodující, zda uchazeč požadovanou kvalifikaci splnil a splněním kvalifikace ve smyslu zákona se rozumí její prokázání ve stanovené lhůtě. Zadavatel by tedy podle nové právní úpravy nebyl povinen vyloučit uchazeče sanex cz s.r.o. ze zadávacího řízení, což bylo podstatou spáchání správního deliktu zadavatelem.
28. Z toho je nutno učinit jediný závěr, a sice že pozdější právní úprava daná ZZVZ je pro zadavatele jednoznačně příznivější, a vzhledem k zániku trestnosti jednání, v němž je napadeným rozhodnutím spatřován správní delikt tohoto zadavatele, nezbývá než v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu napadené rozhodnutí pro nesoulad se zákonem zrušit a správní řízení v části vedené o deliktu zadavatele zastavit.
29. Ačkoliv od 1. 10. 2016 je účinný ZZVZ, je správní řízení zastavováno podle ustanovení § 117a písm. f) zákona, dle něhož Úřad zastaví řízení, jestliže v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření nebo pro uložení sankce, a to z následujících důvodů. Podle přechodného ustanovení § 273 odst. 1 ZZVZ platí, že pokud došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona k zahájení řízení o správních deliktech před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže podle zákona č. 137/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí se takové řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Pro zastavení řízení je tedy v souladu s přechodným ustanovením ZZVZ nutno použít „starý“ procesní předpis, tedy zákon.
30. Rozhodne-li předseda Úřadu o zrušení prvostupňového rozhodnutí a zastavení správního řízení, je povinen učinit tak ze zákonného důvodu, který je povinen ve svém rozhodnutí uvést. V opačném případě zatíží své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. K tomu se vyjádřil např. Krajský soud v Brně ve svém rozsudku ze dne 15. 2. 2012, č. j. 62 Af 50/2011-72, kde na str. 4 a 5 uvedeného rozsudku soud uvádí: „*Pokud pak odvolací (rozkladový) správní orgán (předseda žalovaného) hodlá podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu postupovat, vždy je třeba, aby z jeho rozhodnutí bylo zřejmé, z jakého zákonem předvídaného důvodu k zastavení řízení došlo a dle jakého ustanovení.*“

31. V dané věci je rozhodnutí rušeno a řízení zastavováno z důvodu zániku trestnosti jednání, jež bylo kvalifikováno jako delikt zadavatele. Ve věci tak nejsou dány důvody pro uložení nápravného opatření nebo pro uložení sankce, a nastala tak situace předpokládaná ustanovením § 117a písm. f) zákona.
32. Vzhledem k tomu, že je napadené rozhodnutí rušeno, správní řízení je zastavováno, přičemž je současně vyhověno petitu uvedeného v rozkladu zadavatele, považuji za nadbytečné zabývat se dalšími námitkami rozkladu, neboť jejich vypořádání by již nemohlo znamenat změnu ve výroku tohoto rozhodnutí.

VI. Závěr

33. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.
34. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

Krajská zdravotní, a. s., Sociální péče 3316/12A, 401 13 Ústí nad Labem

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy